

KRISTUS KUNINGA SUURPÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine Hs 34:11-12.15-17)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: Vaata, mina ise otsin oma lambaid ja hoolitsen nende eest. Nii nagu karjane on mures oma karja lammaste pärast, kui ta seisab keset oma laialipillatud karja, nõnda tunnen mina muret oma lammaste pärast ja päästan nad kõigist paigust, kuhu nad on eksinud pilvisel ja hämaral päeval. Mina ise hoian oma lambaid ja lasen neil hinge tõmmata, ütleb Issand. Ma otsin üles selle, kes on kadunud, ja toon eksinu tagasi, ma seon haavatu haavad ja kinnitan nõtra, aga lihavale ja tugevale ma panen päitsed pähe. Mina hoian oma lambaid nii nagu peab. Aga teie, mu lambad – nii ütleb Issand – vaadake: mina olen see, kes ma mõistan kohut lamba ja lamba vahel, jäärade ja sikkude vahel.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 23:1-2. 3-4. 5-6 R:1)

R: Issand on mu karjane ja mul pole millesti puudust.

Issand on mu karjane ja mul pole millestki puudust.

Haljal aasal ta laseb mul lebada,
vee äärde ta juhatab mind,
seal saan ma puhata, sest tema kosutab mu hinge.

R:

Ta juhhib mind õiget teed, oma nime väel.
Ja kui ma kõnniksin kasvõi surmavarju orus
ei karda ma kurja, sest sina oled minuga,
sinu valitsuskepp ja karjasesau annavad mulle julgust.

R:

Sina katad mulle laua, minu vaenlaste nähes,
sina salvid mu pead lõhnava õliga ja täidad mu karika pilgeni.
Sinu headus ja arm on mu ümber kõik minu elupäevad,
ja ma jään Issanda kotta kogu mu eluajaks.

R:

(Teine lugemine 1Ko 15:20-27a.28)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, Kristus on surnuist üles äratatud ja saanud esimeseks nende seast, kes on läinud hingama. Sest kui surm on tulnud ühe inimese kaudu, siis tuleb ka surnute ülestõusmine ühe inimese kaudu. Kui kõik surevad Aadamas, saavad nad Kristuses kõik elavaks. Aga igaüks omas järjekorras: esimesena Kristus, ja siis, kui tema jälle tuleb, kõik need, kes on tema omad. Selle järel tuleb lõpp, kui ta hävitab iga võimuse, meelevalla ja väe ning annab valitsuse Jumala, oma Isa kätte. Sest tema peab valitsema, kuni Jumal on pannud kõik ta vaenlased tema jalge alla. Viimne vaenlane, kellele lõpp tehakse, on surm – muidu ei saaks öelda, et kõik on pandud tema jalge alla. Aga kui kõik on alistatud, siis alistub ka Poeg Temale, kes ta on alistanud kõik, et Jumal oleks kõik kõiges. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 11:9-10)

Halleluuja. Kiidetud olgu see, kes tuleb Issanda nimel,
kiidetud olgu meie isa Taaveti kuningriik, mis nüüd on kätte jõudmas. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 25:31-46)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui Inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid ühes temaga, siis istub ta aujärjele, ja tema ette kogutakse kõik rahvad, ja ta eraldab inimesed üksteisest otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. Ja ta kogub lambad oma paremale käele ja sikud vasakule. Siis ütleb Kuningas neile, kes on tema paremal käel: “Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma algusest alates. Sest minul oli nälg ja teie andsite mulle süüa, mul oli janu ja teie andsite mulle juua, ma olin kodutu ja teie andsite mulle peavarju, ma olin alasti ja teie andsite mulle kehakatet, ma olin haige ja teie tulite mind vaatama, ma olin vangis ja teie tulite minu juurde.” Aga õiged vastavad talle: “Issand, millal me nägime sind näljasena ja andsime sulle süüa, või janusena ja andsime sulle juua? Millal me nägime sind kodutuna ja võtsime sind vastu? Millal me nägime sind alasti ja andsime sulle kehakatet? Millal me nägime sind haigena või vangis ja tulime sinu juurde?” Ja kuningas vastab neile: “Tõesti ma ütlen teile: kõik, mis te olete teinud minu vähematele vendadele, seda te olete minule teinud.” Aga siis ütleb ta nendele, kes on tema vasakul käel: “Minge ära minu juurest, teie äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud saatanale ja tema inglitele! Sest mul oli nälg ja teie ei andnud

mulle süüa, mul oli janu ja teie ei andnud mulle juua. Ma olin kodutu ja teie ei andnud mulle peavarju. Ma olin alasti ja teie ei andnud mulle kehakatet, ma olin haige ja vangis, aga teie ei tulnud mind vaatama!” Siis vastavad ka nemad: “Issand, millal me nägime sind näljasena või janusena, kodutuna või alasti, haigena või vangis, ega ole sind teeninud?” Ja tema vastab neile: “Tõesti ma ütlen teile, mida te iganes olete jätnud tegemata ükskõik kellele mu vähemate vendade seast, seda te olete minulegi tegemata jätnud!” Ja nemad lähevad igavesse karistusse, aga õiged igavesse ellu!” See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad inimesed, kõik, mis toimub looduses, ei ole alati armas ja kena – vähemalt inimese pilgu jaoks mitte. Vaatame näiteks, kuidas kägu oma poegi kasvatab – see tähendab, kuidas ta neid ei kasvata. Nagu teada, muneb kägu oma muna teise linnu pessa ja lahkub ise süüdimatult sulgi soputades. Tema poeg kasvab munast koorumise järel kiiresti suuremaks kui uute kasuvanemate teised lapsed, ja peagi trügib tänamatu sissetungija kõik oma vennakesed ja õekesed halastamatult pesast välja. Kasuema ja kasuisa ülesandeks jääb siis toita ainult teda – mida nad ka ustavalt teevad, mis siis, et lõpuks on käupoeg neli-viis korda suurem kui see õnnetu täiskasvanud lind, kes teda oma pojaks pidades talle ussikesi noka sisse topib. Paraku kurbmäng sellega veel ei lõpe: vähem teatakse fakti, et kui kägu suureks kasvab, sööb ta meeleldi ja hea isuga ka väikeste lindude mune.

Paistab, et loodusel kõige sellega probleeme ei ole, ning parasiitlus ja petturlus vohavad seal karistamatult, loomulike toimetulekustrateegiatena teiste seas. Ainult inimesele tundub see kõik kuidagi ebaõiglane ja alatu, sest Jumal on andnud meile oma seadusega teised ülesanded. Meie ei tohi enda huvides kedagi hoolimatult ära kasutada.

Me loeme patunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, teiste inimeste või muude elusolendite aitamisel võibolla mitu nägu, ja nii mõnigi kord juhtub, et ilusast tähekirja munast koorub väljahaudumise järel hoopis kägu.

Ilmselt peavad peaaegu kõik inimesed oma elu jooksul arsti juures käima ja ette tuleb ka haiglapäevi. Arstidki on inimesed: vahel viisakad ja kompetentsed, vahel hoolimatud ja laisad haiguslugudesse süvenema. Ka haiglapersonali käitumine ja sõnad jäävad haavatavas seisundis patsiendile igal juhul meelde, olid need siis lahked ja julgustandvad, või tundetud ja üleolevad. Kuid üks on meditsiinisüsteemi puhul alati sama: pärast ravi lõppu saadetakse selle eest arve, vahel üsna soolane arve, mille osaliselt katab kindlustus, aga sageli tuleb midagi ka endal juurde maksta.

Kas peaks siis arstidel ja meditsiiniõdedel olema otsene pääs taevasse, kui nad kord haigete eest hoolitsevad? Või äkki ütleb Jeesus neilegi: “Tõesti, ma ütlen teile, teil on oma palk käes!” (vrdl. Mt 6:2-16). Samuti on ta ju öelnud: “Palgaline aga, kes ei ole karjane ja kelle omad lambad ei ole, kui ta näeb hunti tulemas, jätab lambad maha ja põgeneb – ja hunt kisub neid ja ajab nad laiali.” (Jh 10:2). Seda küll, aga vähemalt sel ajal, kui hunti või muud eluohtu pole silmapiiril, teeb ka palgaline oma tööd, mis on tema palka väärt... muidu poleks ju mõtet teda tööle võtta. Niisamuti võib öelda, et ka arst, kes teeb oma tööd ainult raha nimel, on enamasti siiski oma ülesannete kõrgusel.

Head teod paistavad pealtpoolt küll head, kuid nende motivatsiooni süvenedes mõistame, kui suuresti võib see kõikuda. Kui tuleb hooldada haiget inimest päevi ja öid, läbi aastate, kui tuleb aidata alati rahulolematuid ja torisevaid abivajajaid või külastada vange, kes sisimas oma heategijate üle irvitavad, siis läheb vaimustus omaenda headusest kiiresti üle.

Nii sageli valdab aitajaid üleväsimus ja läbipõlemine, nii mõnigi lausa neab seda päeva, mil ta raske kohuse enda peale võttis. Aga siis võetakse end jälle kokku ja hoolitsetakse edasi... Mida Jumal viimaks arvestab? Kas talle lähevad korda vaid heatujulise suuremeelsusega tehtud heateod, või ta näeb ka neid, oma saatust needvate inimeste pingutusi, kes teisi aidates pole ise tegelikult sugugi paremas olukorras? Teada on fakt, et raskelt haigete inimeste kodustest hooldajatest sureb üle 60% enne kui nende hoolealune, keskel läbi lausa kaks aastat varem.

Armsad õed ja vennad, ilmselt polnud ka Jeesusel endal kerge oma risti kanda. Meenutagem kuidas ta palvetas: “Minu Isa, kui see on võimalik, siis möödugu see karikas minust! Ometi ärgu sündigu nõnda, nagu mina tahan, vaid nii nagu sina!” (Mt 26:39) Jeesus ise nõrkas kolm korda risti raskuse all, kuid tõusis suure vaevaga jalgele ja jätkas oma teed, läks vastu oma saatusele... Ehk vaatab ta siis armulikult ka nende aitajate peale, kes on oma koorma all vaimselt ja füüsiliselt kokku varisenud, ja lohutab neid.

Kuid kas andestab Jumal ka rumalust? Kui väikesed linnud kasvatavad käopoeega ega mõista, et midagi oleks valesti, siis inimesed peaksid ikka tähele panema, kui vähemate vendade eest hoolitsemise asemel kasutatakse neid ära hoopis neist palju suuremate vendade huvides. Ühel hetkel võib siis sel kombel ülesnuumatud kägu-inimesi saada palju ja nad võivad muutuda nii aplaks, et nende aitajate populatsioon satub ohtu. Kas oleme valmis ka selle eest vastutust enda peale võtma?... Aamen.